

nak kiemelkedő érdemei vannak Orbán Balázs fényképészhagyatékának és hagyományának továbbítása körül; érdemdús fotóművészek, a mesterek sora: Szabó Tamás, Csomafáy Ferenc, a New Yorkba átszarmazott Deák Ferenc, Kabán József és mások érdemeltek ki ezekben az évtizedekben, lapokban, könyvekben, kiállítótermekben az elismerésünket.

Ízlés és szakmai intelligencia eme hagyományainak letéteményese mai kitüntettünk, a fiatal generáció képviselője, a továbbtörés máris igazolódott reménysége: *Kántor László*. Ami a hozzáállás hevéét illeti, családi hagyomány itt a vállalkozás ilyen értelme: a nagypapa és az apa erdélyi kultúrát szolgáló stafétabotját veszi át. Viszi tovább. Ahogy Veress Ferencnek, neki is kamaszkorától kezében a fényképezőgép és szívében az eltökéltség azzá lenni, aminek profiszintű elsajátítására eddig itthon nem nyílt számára tér. Kántor László kezében jól áll ez a mai, más, technikailag hatékonyabb fegyver, melytől korunkban a sajtó tartós nagyhatalom lett az ingatag nagyhatalmak sorában. Csak egyetlen tekintetben nem vesztede el s nem növelte erejét őskorahőskora óta ez a varázsszem, ez a prométheuszi találmány, ez a titáni varázslat: művészi érvénye szempontjából.

Kántor László tehát két sort is folytat méltóképpen: a közszolgálat példájának s a mentő-megörökítő-alkotó hármasság parancsolat férfimunkájának – reméljük – még sokáig megszakítatlan sorát. Ahogy ebben a pillanatban örömmel konstatáljuk: az a vizsga, amelyet ez a fiatal fotográfus sikerrel tett le a közösség előtt, nagy ívek mentén, a színházi riporttól a Házsongárd-albumig jelentette a „túlélő képek” sorozatát. A kiállítástól az albumig látásmódunk és lelkületünk egyik letéteményesét éri ma a megtiszteltetés, hogy az újonnan alapított Veress Ferenc Emlékérem első kitüntetettje legyen. Siker és becsületet, erőt és kitartást kívánunk vele, általa egy egész most kezdődő sornak.

Kolozsvár, 1994. január 29.

